

Αγαπημένε μας πατέρα και παππού Θεοχάρη,

Με πόνο ψυχής σε αποχαιρετούμε σήμερα, αφού κατά την δεύτερη εισβολή εγκλωβίστηκες στη Βώνη μαζί με άλλους συγχωριανούς σου και δολοφονήθηκες από τους Τούρκους εισβολείς.

Καταγωγή σου από την Χρυσίδα Κυθρέας παντρεύτηκες το 1944 στην Βώνη με την αγαπημένη μας γιαγιά Σωτήρα και απέκτησες 2 παιδιά την Μαρούλλα και τον Ανδρέα. Δυστυχώς η γιαγιά πέθανε νωρίς το 1972 και έμεινες μόνος με τα παιδιά σου.

Ποτέ δεν σε γνωρίσαμε δυστυχώς ούτε εσένα ούτε την γιαγιά μας μα ούτε και τον δείο Ανδρέα ο οποίος δολοφονήθηκε και αυτός από τους Τούρκους το 1974 ενώ ήταν έφεδρος στρατιώτης σε ηλικία 26 ετών. Τα οστά του ανευρέθηκαν το 2009 και ετάφησαν στη Λάρνακα.

Ήσουν άνθρωπος βιοπαλαιστής, ασχολείσου με τη γεωργία και την κτηνοτροφία και διακρινόσουν για το χιούμορ σου.

Την ημέρα της εισβολής δεν έφυγες από το χωριό και έμεινες περιμένοντας τον δείο Ανδρέα και για να βοηθήσεις τον αδελφό σου Γιάγκο να θάψει την κόρη του Γεωργία που κτυπήθηκε από βλήμα αεροπλάνου. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες εγκλωβίστηκες στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Βώνης με άλλους συγχωριανούς και αργότερα φονεύθηκες από ένοπλους Τουρκοκύπριους και τάφηκες σε κοντινή απόσταση από την εκκλησία από τους εγκλωβισμένους συγχωριανούς σου. Η εκταφή έγινε το 2017 σε χωράφι στη Βώνη και πρόσφατα ταυτοποιήθηκες με την μέθοδο DNA.

Έφυγες στα 67 σου χρόνια, δεν πρόλαβες να δεις τη μητέρα μας παντρεμένη, να μεγαλώνει τα δικά της παιδιά, τα εγγόνια σου, που και εκείνοι σήμερα έχουν τα δικά τους παιδιά, τα δισέγγονά σου. Έτσι σήμερα 47 χρόνια μετά ήρθε η ώρα να αναπαυθείς και να συνάντησεις την αγαπημένη σου σύζυγο Σωτήρα και τον αγαπημένο σου γιο Ανδρέα και να τους δώσεις χαιρετίσματα, παππού μας, γιατί σας στερηθήκαμε πολύ μα πιο πολύ από όλους, σας στερήθηκε η κόρη σου, η μάνα μας Μαρούλλα.

Σε αποχαιρετούμε λοιπόν σήμερα και τιμούμε την μνήμη σου περήφανοι μα και πικραμένοι για τον άδικο χαμό σου. Μαζί μας πολλοί συγγενείς συγχωριανοί και φίλοι. Φεύγεις όπως σου αξίζει. Καλό ταξίδι παππού μας, καλό παράδεισο και χαιρετίσματα σε όλους τους αγαπημένους μας. Αιωνία σου η μνήμη.

(Γιώργος Γεωργάκης)



Ήταν τα γενέθλιά του
και τούρτα δεν υπήρχε στο τραπέζι.
Τί να μετρούσαμε άραγε;
Τα χρόνια της ζωής του
ή τα χρόνια που αγνοείται η τύχη του;

Πέτρος Πετρίδης
Ποιητική Συλλογή «Επιστροφή» (ΝΥ1992)